

Marion van de Coolwijk

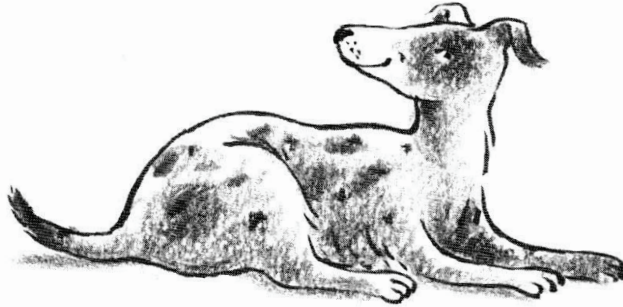
DierenAlarm!

Hond ontvoerd

Met tekeningen van Jolet Leenhout

δ

Een gekke droom

Een heel eind hier vandaan, in een andere stad, staat een flat. Het is een heel hoge flat, met wel tien verdiepingen. Aan iedere kant van de flat is een lift. Daarmee kun je lekker naar beneden of naar boven zoeven.

Misschien denk je wel: wat heb ik daar mee te maken? Wat is daar nu voor bijzonders aan? Nu, dat zal ik je vertellen. In deze flat woont Linne Jaspers.

Zij woont op de vijfde verdieping. Samen met haar vader, moeder en haar hond die Rex heet.

Dat is de leukste en slimste hond van de hele wereld, zegt Linne.

En als je Rex leert kennen, ben je het helemaal met haar eens. Linne en Rex zijn altijd samen.

Er is maar een plek waar Rex niet mag komen.

En dat is op school.

Maar vandaag is Linne niet op school. Ze is al een paar dagen ziek. Haar neus is verstopt en ze heeft koorts. De dokter heeft gezegd dat zij in bed moet blijven totdat de koorts weg is. Bah, niets aan om ziek te zijn, hoor, denkt Linne. Ze verveelt zich een beetje.

Rex ligt op het kleedje voor haar bed te slapen. Met hem kan Linne ook al niet spelen. Gelukkig komt Linnes moeder straks weer thuis. Ze is vanochtend al vroeg naar haar werk gegaan. Linnes moeder is schoonheidsspecialiste. Ze werkt part-time in de schoonheidssalon van mevrouw Mooimans. Pap is ook naar zijn werk en komt vanmiddag pas tegen etenstijd thuis. Hij is buschauffeur en rijdt vandaag op bus 15. Zelfs op school zijn de kinderen aan het werk. Ze gaan vandaag schilderen. Dat heeft de juf hen vorige week beloofd. En Linne kan niet meedoen! Met een verdrietig gezicht valt Linne in slaap. 'Pssst... Hé... ! Luilak, word eens wakker!' Linne wrijft in haar ogen. Ze kijkt om zich heen, maar ze ziet niemand naast haar bed staan.

Ze hoorde toch iemand roepen?

Zou ze soms hebben gedroomd?

‘Joehoe... ik ben het, ouwe slaapkop. Ik zit op de grond, naast je bed.’

Linne kijkt nu naast haar bed. Maar ze ziet niets bijzonders.

‘Nee, domoor! Je moet aan de andere kant kijken,’ zegt de stem weer.

Vlug kijkt Linne ook aan de andere kant.

Het enige dat ze ziet, is Rex die op zijn kleedje zit. Verder niets.

‘Dan heb ik het zeker toch gedroomd,’ mompelt Linne slaperig. Ze haalt haar schouders op en wil weer gaan slapen. ‘Heb je soms een brilletje nodig, uilskuiken?’ hoort Linne nu zeggen. ‘Ik ben het, Rex!!!’

Linnes mond valt open van verbazing. Maar dat kan toch niet?

‘Tjonge, jonge...’ zucht Rex. ‘Wat slaap jij vast, zeg! Ik kon je haast niet wakker krijgen. Toe, zeg eens wat. Of ben je je tong soms ook al kwijt?’

‘Wa... wa... wat is dat nu?’ stottert Linne.

Rex gaat staan. ‘Nou, je hoeft niet zo te schrikken, hoor. Ik wil gewoon een praatje met je maken!’

‘Noem... noem je dat... gewoon?’ vraagt Linne nog steeds geschrokken.

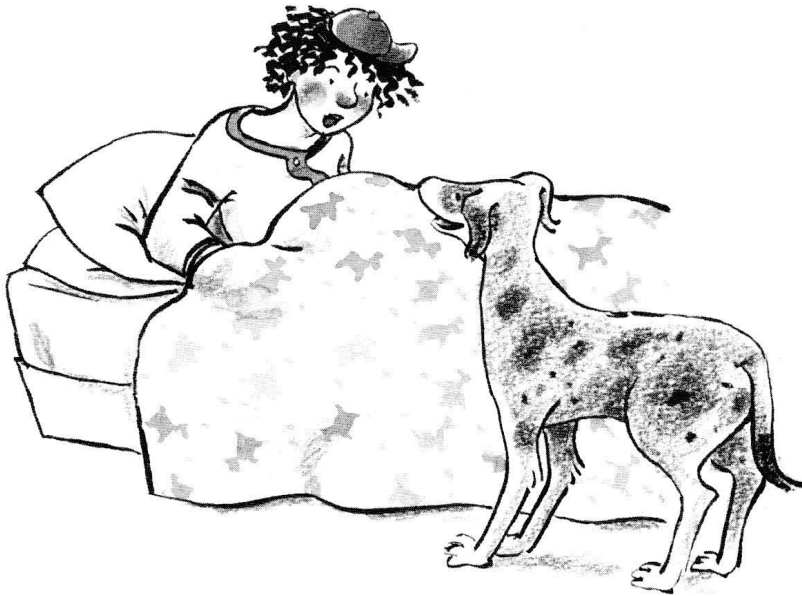
‘Honden spreken toch geen mensentaal. Die kunnen alleen maar blaffen. Dat weet toch iedereen.’

Rex schudt zijn hoofd.

‘Jij denkt zeker dat ik nu in jouw taal praat. Maar dat is niet zo. Ik blaf nog steeds!’

Nu snapt Linne er niets meer van. Ze heeft alles wat Rex haar vertelde toch echt kunnen verstaan?

‘Hoe... hoe kan dat dan?’ stamelt ze. Rex grinnikt.

Hij trekt zijn bovenlip op, zodat Linne zijn tanden kan zien.

‘Als je moeder straks thuiskomt, zeg ik: Dag, gezellig dat je er weer bent. Zij hoort mij alleen maar blaffen. Maar jij kunt wel verstaan wat ik tegen haar zeg!’

‘Hoe komt het dan dat ik jou wel versta en mam niet?’ vraagt Linne verbaasd.

‘Dat komt...’ Rex wacht even voordat hij verder gaat.

‘Dat komt omdat jij de prietpraatpet op hebt.’

‘De prietpraatpet? Wat is dat nu voor een ding?’

‘Zo heet dat ding, dat je nu op je hoofd hebt,’ roept Rex.

Linne voelt heel voorzichtig op haar hoofd. Zou ze echt een pet op haar hoofd hebben?

Waarempel... Er zit iets. Linne pakt een rode pet van haar hoofd.

‘Waf, waf, waf!!!’ blaft Rex luid. Wat een lawaai!

Linne kijkt haar hond verbaasd aan. ‘Waarom blaf je

nu opeens weer?' vraagt ze. 'Zo kan ik je niet meer verstaan!'

Rex springt op het bed. Met zijn tanden bijt hij in de rand van de pet. Vliegensvlug legt hij de pet op Linnes hoofd. En wat er dan gebeurt...

Mam komt thuis

Nu kan Linne weer verstaan wat Rex zegt. 'Hè, hè, was me dat schrikken...' Rex gaat naast Linne zitten. 'Dat moet je nooit meer doen, hoor. Ik heb je juist iets heel belangrijks te vertellen.' Linne begint het te begrijpen. 'O, sorry... Ik wist niet... Ik bedoel... Nou goed, ik dacht dat ik alles gedroomd had,' mompelt ze. 'Is het dan echt waar, dat ik met deze pet op mijn hoofd met jou kan praten?' 'Goed geraden,' zegt Rex. 'En als je de pet op hebt, kun je met alle dieren van de wereld praten.' 'Wow! Te gek! En als mijn moeder de pet opzet, kan zij dan ook met alle dieren praten?' Rex schudt zijn kop. 'Nee, Linne. Eigenlijk is de prietpraatpet een groot geheim. Er zijn maar een paar prietpraatpetten op de hele wereld. Het is beter als niet iedereen van dit geheim op de hoogte is. En trouwens...'

Rex kijkt Linne geheimzinnig aan. 'De prietpraatpet werkt alleen als je de toverformule weet!'

Nu wordt Linne wel heel nieuwsgierig. 'De toverformule?' fluistert ze. 'Wat is dat dan?'

Rex buigt zijn kop naar voren. Linne kan zijn adem tegen haar gezicht voelen.

‘Kom, dan fluister ik de toverformule in je oor,’ zegt Rex zacht. Hij duwt zijn natte snuit in Linnes oor.

‘Hi, hi, hi, hou op... dat kietelt!’ Rex legt zijn poot op Linnes hand.

‘De toverformule is...’ Nu houdt Linne op met giechelen.

Ze luistert goed als Rex iets in haar oor fluistert.

‘Is dat alles?’ roept ze verbaasd als Rex klaar is.

Rex kijkt haar streng aan. ‘Denk erom, Linne...

Je mag de toverformule aan niemand vertellen.

Alleen in uiterste nood, als er gevaar dreigt. Wil je dat beloven?’

Linne knikt. Ze wil alles beloven, het is ook zo spannend!

Plotseling hoort Linne een stem. Het is haar moeder.
‘Linne! Ik ben thuis! Heb je lekker geslapen? Lust je
een boterham met kaas?’

Als mevrouw Jaspers boven is, voelt ze of Linne nog
koorts heeft.

‘De pet!’ mompelt Linne. ‘De pet...’

‘Ja, rustig maar,’ zegt haar moeder. ‘Je mag zo uit bed.’

‘Nee, de pet... ik wil de pet houden.’ Linne zit nu rechtop in haar bed.

Ze kijkt om zich heen.

Rex ligt te slapen.

Er is niets bijzonders aan hem te zien.

Linne voelt op haar hoofd. Niets! De pet is verdwenen. Zou ze alles gedroomd hebben?

‘Wat is er, Linne?’ vraagt haar moeder verbaasd.

‘Mam?’ fluistert Linne. ‘Heb ik een pet op

mijn hoofd?’ Mevrouw Jaspers begint te lachen.

‘Natuurlijk niet, lieverd! Hoe kom je daar nu bij?’

Linne draait zich om naar Rex. ‘Toe, Rex, ik heb het niet gedroomd, hè?’

Maar Rex beweegt niet. Hij slaapt rustig door.

Linne ploft achterover in haar kussen en begint te huilen.

‘Ik kon met Rex praten, mam, echt waar. En toen...’

‘Ja, rustig maar,’ zegt haar moeder bezorgd. ‘Je heb vast gedroomd van de koorts. Ga nog maar even lekker slapen!’ Ze geeft Linne een kus op haar wang en loopt de kamer uit.

Boos kijkt Linne naar het plafond. Ze is toch zeker niet gek geworden? Ze weet zeker dat ze niet gedroomd heeft! Maar na een paar minuten begint ze te twijfelen. Misschien heeft haar moeder wel gelijk. Als je koorts hebt, kun je soms heel eng dromen...